

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,25 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to:
na stronie 4-łm. 6 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 9 grudnia 1925.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Wyciąg z rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z 26. czerwca 1924 Dz. Ust. R. P. nr. 61 poz. 611 regulująca używanie i ochronę dróg.

II. Zakaz niszczenia dróg.

§ 4.

Zabrania się niszczyć i uszkadzać drogi publiczne oraz wszelkie przynależności i urządzenia drogowe.

§ 5.

Zabrania się włóczenia po drogach publicznych wszystkich przedmiotów mogących psuć drogę.

Przedmioty takie winny być wiezione na kołach lub saniach.

§ 6.

Szerokość obręczy kół pojazdów winna być taka, aby ciśnienie kół nie przekraczało 150 kilogramów na centymetr bieżący szerokości obręczy.

Powierzchnia żelaznych obręczy, stykająca się z jezdnią, winna być zupełnie gładka, przyczem wyjątki są dopuszczalne tylko dla maszyn rolniczych, ciągnionych po drogach. Jednakże koła takich maszyn nie powinny posiadać nierówności, niszczących nawierzchnię drogi.

§ 7.

Zabrania się zanieczyszczać drogi przez wyrzucanie lub rozsypywanie ziemi, błota, nawozu, śmieci, zielska, pozostawianie padłych zwierząt, wylewanie nieczystości, sprowadzanie na drogę odpływów z urządzeń gospodarskich i fabrycznych, wreszcie przez rzucanie na drogę wszelkich przedmiotów i materiałów, mogących kaleczyć nogi ludzi i zwierząt lub rwać obręcze gumowe pojazdów, jako to: gruzu, gwoździ, drutu, ułamków metali, szkła itp.

Zwierzęta, padłe na drodze publicznej, winien właściciel ich usunąć w ciągu 24 godzin: w przeciwnym razie będzie to uczynione na jego koszt przez organa zarządu gminnego.

§ 8.

Zabrania się trącić rowy, skarpy (stoki) nasypów i wykopów, pasy przydrożne, przejeżdżać przez nie, przepędzać i wypasać bydło, zwierzęta pociągowe, trzodę i ptactwo domowe, skopywać pobocza (burty) i skarpy, zasypywać rowy, kanały i przepusty drogowe oraz zaorywać drogi.

§ 9.

Zabrania się osobom nie uprawnionym korzystać z trawy, rosnącej w rowach przydrożnych oraz na skarpach, poboczach i pasach przydrożnych.

§ 10.

Zabrania się bez pozwolenia właściwego zarządu drogowego składać na drodze wszelkiego rodzaju materiały, narzędzia, towary itp.

Zakaz powyższy nie dotyczy chwilowego, a koniecznego złożenia przedmiotów przy naładunku lub przeładunku.

§ 11.

Zabrania się rozkładać otwarte ogniska w odległości mniejszej niż 150 metrów od mostów drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, zaopatrzonych w odpowiednie tablice ostrzegawcze, — oraz palić tytoń na takich mostach. Również zabrania się przechodzić i przejeżdżać z ogniem lub niezamkniętym paleniskiem maszyn po mostach z drewnianymi pokładami, wreszcie rozniecać ogień, zakładać popasy lub noclegi pod wszelkimi mostami.

§ 12.

Zabrania się bez specjalnego pozwolenia przeciągać lub przewozić przez mosty ciężary, przekraczające dopuszczalne obciążenie mostu, wskazane na tablicy przy wjeździe.

W razie potrzeby wzmocnienia mostu, koszt z tem wzmocnieniem związane, a określone przez właściwy zarząd drogowy ponosi przewoźący.

III. Przepisy, dotyczące ruchu na drogach.

§ 13.

Ruch pieszy wzdłuż drogi winien odbywać się tylko na specjalnych ścieżkach lub chodnikach, w braku zaś tych urządzeń — na poboczach (burtach) drogi.

W razie niemożności użycia poboczy ruch pieszy może odbywać się na jezdni, lecz jaknajdalej od środka drogi.

Ruch pieszy grupami (pochody, procesje, pogrzeby itp. (winien o ile możliwości zajmować tylko prawą połowę jezdni (w kierunku ruchu).

§ 14.

Ruch pojazdów zaprzęgowych i zwierząt pędzonych lub prowadzonych na drogach bitych i brukowanych winien odbywać się na twardej nawierzchni.

Nie na twardej nawierzchni ruch ten może odbywać się tylko tam, gdzie istnieją miękkie letnie tory.

§ 15.

Szybkość ruchu na drogach publicznych nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być taka, aby woźnice, cykliści i jeźdźcy w każdej chwili i przy wszelkich oko-

licznościach mogli dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego, oraz ochrony dróg i mostów.

Na ostrych skrętach, skrzyżowaniach dróg i mostach drewnianych lub konstrukcji mieszanej żelazno-drewnianej, dłuższych nad 20 metrów, zabrania się jechać z szybkością większą niż 6 klm. na godzinę (szybkość konia w stępie).

Na skrzyżowaniach, dróg w polach i miejscowościach otwartych prowadzący pojazd ma pierwszeństwo przejazdu przed zbliżającymi się po swojej lewej stronie, a winien ustąpić pierwszeństwa zbliżającym się ze swej prawej strony.

§ 16.

Wszelkie pojazdy zaprzęgowe, utrzymywane w celach zarobkowych dla przewozu ciężarów i osób, z wyjątkiem pojazdów osobowych nie więcej niż na 4 miejsca, winny być zaopatrzone w hamulce.

Obowiązek zaopatrzenia w hamulce powyższych pojazdów osobowych oraz wszelkich innych pojazdów zaprzęgowych w zależności od miejscowych warunków topograficznych, zostanie uregulowany dla poszczególnych obszarów administracyjnych w myśli § 3 niniejszego rozporządzenia.

W każdym razie do hamowania wozów zabrania się używać łańcuchów, haków lub innych przyrządów, któreby niszczyły drogę.

Wyjątkowo urządzenia takie mogą być używane podczas gołoledzi.

§ 17.

Obrys pojazdu, to jest szerokość jego — łącznie ze wszystkimi wystęпами, lub szerokość ładunku pojazdu, będącego w ruchu na drodze publicznej nie może przekraczać 2,5 metra, o ile nie otrzymano zezwolenia właściwego zarządu drogowego.

Wysokość pojazdu z ładunkiem nie może przekraczać 4 metrów nad powierzchnią drogi.

§ 18.

Każdy zaprząg winien mieć swego woźnicę. Wyjątek dopuszczalny jest tylko przy taborach, gdzie jeden woźnica może prowadzić dwa wozy, jeden za drugim, zaprzężone najwyżej w jednego konia każdy.

§ 19.

Bezpośrednio jeden za drugim nie może jechać więcej niż 6 wozów. Odległość pomiędzy grupami po 6 wozów winna wynosić najmniej 30 metrów.

§ 20.

Konie w zaprzęgu na drogach publicznych winny być okiełznane.

Zaprząg winien być taki, aby woźnica w każdej chwili mógł panować nad pojazdem.

§ 21.

Woźnicy podczas jazdy zabrania się spać na wozie i opuszczać bez dozoru.

Zabrania się również urządzać postoje na drodze.

W razie przypadkowego wstrzymania jazdy należy wóz sprowadzić na prawą stronę jezdni (w kierunku ruchu), jaknajdalej od środka drogi i przy odejściu woźnicy od wozu konie wyprząść.

§ 22.

Wszystkie pojazdy, znajdujące się na drogach publicznych, poza obrębem miejsca zamieszkania właściciela (wsi, osady, miasta itd.), z wyjątkiem osobowych pojazdów, nie służących dla celów zarobkowych, winny mieć napisy, względnie być zaopatrzone w tablicę o wymiarach nie mniej niż

25×15 cm., umieszczoną z lewej strony pojazdu, a zawierającą jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela lub też nazwę i adres firmy, fabryki, majątku itp.

Przepis powyższy nie ma zastosowania do pojazdów rządowych, których sposób oznaczania będzie ustanowiony, w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych i Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, przez władze, rozporządzające temi pojazdami.

§ 23.

Każdy pojazd, znajdujący się nocą na drodze publicznej, a w taborach pierwszy i ostatni pojazd winien być z nastaniem ciemności oświetlony przynajmniej jednym białym światłem, widocznym z daleka.

Naczelnicy władz administracyjnych II instancji mogą ograniczyć stosowanie tego postanowienia tylko do dróg o twardej nawierzchni (bitych lub brukowanych), a dla województw: białostockiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i Ziemi Wileńskiej mogą naczelnicy władz administracyjnych II instancji zarządzić jeszcze inne ulgi, mające na celu stopniowe wprowadzenie tego postanowienia.

§ 24.

Każda osoba, jeżdżąca na rowerze po drogach publicznych, winna się zaopatrzyć w imienną kartę rowerową, bez fotografii, wydaną przez władzę administracyjną I instancji na stosowną piśmienną prośbę.

Przed wydaniem karty rowerowej winien urząd wydający kartą przekonać się, że proszący jest obznajmiony z przepisami ruchu na drogach publicznych, zawartymi w dziale III niniejszego rozporządzenia i w dziale F rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. № 65, poz. 587).

Kartę powyższą winni używający rowerów na drogach publicznych mieć przy sobie i okazywać na każde żądanie organów, wymienionych w § 56 niniejszego rozporządzenia.

§ 25.

Rowery używane do jazdy na drogach publicznych, winny być zaopatrzone w dobrze działający hamulec, oraz w dzwonek jako sygnał ostrzegawczy a z chwilą nastania zmroku w zapaloną latarkę o białym świetle.

Zabrania się używać przy jeździe na rowerze innych przyrządów jako sygnałów dźwiękowych.

§ 26.

Jadący na rowerach po drogach bitych lub brukowanych mogą używać poboczy (burt) o ile to nie utrudnia ruchu pieszego, odbywającego się po tych poboczach.

Zabrania się używać do jazdy na rowerze chodników w obrębie miast i miejsc zamieszkałych.

§ 27.

Rowery z przystosowaniami motorami (silnikami) napędowymi podlegają przepisom o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych (§2).

§ 28.

Zabrania się pędzić drogą publiczną zwierzęta bez dostatecznego dozoru, a mianowicie: jeden poganiacz może pędzić najwyżej 15 sztuk koni lub bydła, względnie 40 sztuk owiec lub trzody chlewnej.

Przepis powyższy nie stosuje się do pędzenia bydła z miejsca postoju na pastwisko i odwrotnie.

§ 29.

Zabrania się pozostawiać dzieci na jezdni dróg publicznych bez opieki, oraz wypuszczać na drogi zwierzęta i ptactwo domowe.

§ 30.

Zabrania się jeździć saniami po drogach publicznych bez dzwonek lub grzechotek.

Zabrania się również używać sani bez dyszla lub hołobli mających zaprząg tylko z postronków lub pasów.

§ 31.

Zabrania się przewozić ciężary na drogach publicznych saniami, których płozy mają w części dolnej mniej niż 120 cm. długości i mniej niż 10 cm. szerokości.

§ 32.

Zabrania się wozić drogą publiczną bez przykrycia lub też wystawiać wzdłuż drogi lub przy drodze przedmioty, mogące płoszyć zwierzęta pociągowe i bydło, względnie wywoływać u ludzi przestraszenie lub obrzydzenie.

§ 33.

Ze względu na stan mostów lub nawierzchni drogi, jako też ze względu na specjalne warunki bezpieczeństwa ruchu, mogą właściwe władze czasowo zabraniać lub ograniczać ruch pojazdów, względnie niektórych ich rodzajów, na określonych odcinkach dróg.

IV. Urządzenie i utrzymanie zajazdów.

§ 34.

Przy wszelkich zakładach i urządzeniach, związanych z postojem pojazdów, winna być pozostawiona wolna od zabudowań przestrzeń poza bocznym rowem przydrożnym, wystarczająca dla pomieszczenia tej ilości pojazdów (tak osobowych jak i wozów ciężarowych) jaka, według przewidywań przy zakładaniu zajazdu, może się gromadzić w czasach najbardziej intensywnego ruchu (targi, jarmarki, odstawa buraków itp.)

Wrazie niedostatecznej szerokości pasa gruntu, przeznaczonego na zajazd pomiędzy zakładem a rowem przydrożnym, winien być urządzony plac dla zajazdu o odpowiedniej powierzchni obok zakładu lub poza nim.

Rozmiary placu, przeznaczonego na postój pojazdów, oznaczy w każdym poszczególnym wypadku odnośna władza, wykonywująca utrzymanie drogi na podstawie opinii właściwego zarządu drogowego i Zwierzchności gminnej.

Przepisy powyższe mają zastosowanie do istniejących zakładów i urządzeń, o ile miejsce i warunki na to pozwalają.

§ 35.

Miejsca przeznaczone na zajazdy, jak również dojazdy do tych zajazdów z dróg winny posiadać twardą nawierzchnię.

Przy wyborze rodzaju umocowania powierzchni placu i dojazdu należy stosować się do wskazówek właściwego zarządu drogowego, które winny być udzielane z uwzględnieniem warunków miejscowych.

§ 36.

Wszelkie roboty, dotyczące urządzenia i utrzymania zajazdów i dojazdów do tychże, będą wykonywane staraniem i kosztem właścicieli lub dzierżawców odnośnych zakładów i urządzeń, według wskazówek właściwego zarządu drogowego.

§ 37.

Właściciele lub dzierżawcy zakładów i urządzeń, wyszczególnionych w § 34 mają obowiązek utrzymywania zajazdów i dojazdów do tychże w stanie należytej czystości, jakoteż ustawienia i utrzymania znaków, sporządzonych według wskazówek zarządu drogowego, z tablicami głoszącymi zakaz urządzania postoju na jezdni i poboczach drogi przed zajazdem.

Powyższe podają do publicznej wiadomości i nadmieniam, że winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. Ust. R. P. nr. 89 poz. 656) oraz ponoszą koszty wyrządzonej szkody.

PP. Burmistrzom, Sołtysom i Przełożonym obszarów dworskich polecam powyższe w przyjęty sposób w gminie podać do wiadomości.

Kościan, dnia 2 grudnia 1925.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

S t a r o s t a.

Cegielka.

L. dz. 1441/25 U. B. I.

Przedmiot: badanie drobiu na stacjach kolejowych.

Z powodu stwierdzenia znacznego zmniejszenia się ilości wypadków cholery drobiu, a tem samem ustania niebezpieczeństwa tej zarazy p. Wojewoda Poznański rozporządzeniem z 30. X. r. b. — l. dz. 47290/25. l. zmienił postanowienia rozporządzenia z 21. IX. r. b. — Orędownik Urzędowy nr. 33 — nakazujące lekarsko — weterynaryjne badanie drobiu wogóle przed załadowaniem do wozów kolejowych a pozostawił natomiast w mocy zakaz ścisłego badania przesyłek wagonowych (nie dotyczy drobnicowych przesyłek) przed wywagowaniem przez właściwego urzędowego lekarza weterynaryjnego.

Te jednak transporty kolejowe ptactwa, które w 12 godzinach przed wyładowaniem ich z wagonu kolejowego, były zbadane przez polskiego urzędowego lekarza weterynaryjnego, są w myśl pktu 2 § 8 (V. A. V. G.) prusk. przep. wykon. do ustawy pomorowej z dn. 1. 5. 1912 r. zwolnione od obowiązkowego urzędowego lekarskoweterynaryjnego badania.

Kościan, dnia 20 listopada 1925 r.

S t a r o s t a:

w z.

(—) Kaźmierowski

st. sekr. pow.

L. dz. 6818/25 — 4. —

Zatwierdziłem p. Bernarda Pudłowskiego z Lubina na zastępcę naczelnika obszaru dworskiego Lubin.

Kościan, dnia 12 listopada 1925.

S t a r o s t a.

Cegielka.

L. dz. 6628/25 — 10

Zatwierdziłem p. Michała Robakowskiego z Sepienka na zastępcę naczelnika obszaru dworskiego Sepienko.

Kościan, dnia 4 grudnia 1925.

S t a r o s t a.

Cegielka.

L. dz. 4505/25 W. P.

Obwieszczenie

w sprawie sprostowania błędu w ogłoszeniu dot. wyborów do Sejmiku Powiatowego w okręgu wyborczym nr. 3 — Jasień. —

W nr. 39 Orędownika Urzędowego powiatu kościańskiego pod nr. 5 listy kandydatów nr. 2 wydrukowano: Antoni Wojciak ur. 28. 12. 1979 zamiast „28. 12. 1879“.

Kościan, dnia 30 listopada 1925.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Starosta.

Cegielka.

L. dz. 4538/25 W. P.

Obwieszczenie

w sprawie sprostowania błędów w ogłoszeniu dot. wyborów do Sejmiku Powiatowego w okręgu wyborczym nr. 1 — Granówko, —

W numerze 39 Orędownika Urzędowego powiatu kościańskiego pod nr. 8 listy kandydatów nr. 2 wydrukowano: Jan Ochocki ur. „12. 10. 1997“ zamiast „12. 10. 1897“ oraz w trzecim wierszu kolumny „Członkowie Biura Głosowania“ w Kielczewie: Józef Mocek zamiast „Józef Nowak“.

Kościan, dnia 30 listopada 1925.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Starosta.

Cegielka.

L. dz. 4538/25 W. P.

Przedmiot: Świadczenia pochodzenia na świnie.

Wskutek rozporządzenia Województwa z dnia 9 listopada rb. — l. dz. 47813/25. I. — straciło moc obowiązującą rozporządzenie niem. Prezesa Rejencji Poznańskiej z 11. 8. 1904 (Amtsblatt № 33 str. 378) obwieszczone dnia 4 czerwca 1924 r. — l. dz. 1934/24. A. II. — w Orędowniku Urzędowym № 20/24.

Panom burmistrzom i sołtysom polecam podanie powyższego w sposób dotąd praktykowany do ogólnej wiadomości.

Kościan, dnia 21 listopada 1925 r.

Starosta:

w z.

(—) Kaźmierowski

st. sekr. pow.

L. dz. 6874/25 — 4. —

Podaję do wiadomości, że termin przeglądu ogierów prywatnych przez Wojewódzką Komisję Kwalifikacyjną odbędzie się dla powiatu kościańskiego w piątek, dnia 11 grudnia rb., o godz. 9-tej rano w Kościanie na placu koło rzeźni miejskiej.

Na przegląd winny być doprowadzone wszystkie ogiery powyżej 2 lat, które w powiecie tutejszym się znajdują.

Zaznaczam, że spęd niniejszy ma na celu li tylko ewentl. licencjonowania ogierów do odchowiania cudzych klaczy.

Kościan, dnia 4 grudnia 1925 r.

Starosta

w z. (—) Kaźmierowski

st. sekr. pow.

L. dz. 7057/25 — 4.

Rozporządzeniem z dnia 19 października 1925 mianował p. Wojewoda w miejsce p. Siemieńskiego Władysława administratora w Racocie p. Edmunda Fenninga, ogrodnika w Racocie urzędnikiem stanu cywilnego na obwód Racotu.

Kościan, dnia 14 listopada 1925.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta

L. dz. 3913/25 W. P. Cegielka.

Przetarg przymusowy!

Nieruchomość położona w Kielczewie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze wieczystej gminy Kielczewo tom I wykaz 7 (gospodarstwo włościańskie) o powierzchni 20,45,60 ha z 66,95 tal. czystego dochodu jako podstawy podatku gruntowego i 130 mk. wartości użytkowej jako podstawy podatku budynkowego, art. 7 matryki podatku gruntowego i nr. 7 księgi podatku budynkowego, na imię małżonków Chodackich Józefa i Marjanny z Marcelów w Kielczewie w ogólnej wspólności majątkowej oraz kupca Piotra Parola w Poznaniu, ul. Bukowska 15 po idealnej połowie zostanie

dnia 19 lutego 1926

o godz. 10 przed poł.

wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 17.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze wieczystej dnia 14 marca 1923.

Kościan, dnia 21 listopada 1925.

Sąd Powiatowy.

Uchwała

Postępowanie upadłościowe co do majątku kupca Władysława Kaźmierczaka w Kościanie, właściciela firmy „W. Kaźmierczak Interes Zbożowy w Kościanie“ umarza się na jego wniosek za zgodą wierzycieli (§ 202 ust. konk.)

Kościan, dnia 26 listopada 1925.

Sąd Powiatowy.

LICYTACJA

na drewno użytkowe sosnowe
oraz opałowe dębowe i sosnowe
ze wszystkich tutejszych leśnictw
odbędzie się

w czwartek, dnia 17 grudnia 1925 r., o godz. 11 przed poł. na sali p. Matysiaka we Włoszakowicach.

Państwowe Nadleśnictwo Włoszakowice.

Nakładem i czcionkami Drukarni Spółkowej w Kościanie.

